

Publicerad 2007-04-18 15:55 av Mangal

Inspirerat av livet, ett inre uppvaknande och Alvljus text

"Älskade män, ta tillbaka sexualiteten".

Den kollektiva skulden som männen bär

Vi möts så ofta du och jag - på gator och torg, vid busskurar och i tunnelbanan, i joggingspåret och på promenaden längs vattnet. Jag är alla män, och du är alla kvinnor.

Jag bär alla mäns samlade skuld genom evigheten på mina axlar. Det är så ofantligt dumt, jag vet, men jag känner den så starkt i våra möten. Du bär alla kvinnors samlade otrygghet genom tidernas brott, förtryck och trakasserier. Det är så ofantligt dumt, du vet, men hur ska du kunna skilja oss åt.

Du vet hur det känns när vi två möts på gatan i skymningen. Du vänder ner blicken, går med raskare steg och drar dig in till husväggen, och jag balanserar ytterst på trottoaren och blickar ut i trafiken. Eller när jag med mina längre kliv närmar mig bakifrån på gatan. Jag känner att det är bäst att jag håller in mina steg, eller att jag ska gå över gatan, för jag ser hur du ökar takten, drar kappan tätare om dig och slänger blickar över axeln.

Jag känner att du är rädd - att jag skulle kunna vara en förövare. Det gör ont i mig, men jag förstår dig så väl. Hur ska du kunna skilja oss åt - verklig man från den som slår och begår.

Jag är från och med nu en man som inte bär andra mäns skuld. Låt den som begår, bära skulden själv.

Se mig för den jag är - mitt hjärta är stort och varmt. Våra möten blir vackrare när jag får vara sann. Nu kan jag utvecklas vidare mot den jag var när jag föddes, och den jag ska bli genom kärleken.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Mangal med Poeter.se id #4321 innehar upphovsrätten